

Maria Bernhardt

(wg Wikipedii)

ur. 6 sierpnia 1908 w Łodzi, zm. 4 sierpnia 1998 w Warszawie – polska badaczka starożytności klasycznej, zasłużony naukowiec i wykładowca w dziedzinie archeologii śródziemnomorskiej, historyk sztuki i muzeolog; kombatantka – żołnierz AK.

Archeologię, historię i historię sztuki studiowała na Uniwersytecie Warszawskim. Studia uzupełniające odbyła w latach 1937–1938 we Francuskiej Szkole Archeologicznej w Atenach (École française d'Athènes). Doktorat uzyskała w Warszawie w 1939 r. Podczas II wojny światowej brała udział w tajnym nauczaniu i konspiracji, uczestnicząc także w Powstaniu Warszawskim. Od 1934 r. była asystentką w katedrze (początkowo w Zakładzie Archeologii Klasycznej) prof. Kazimierza Michałowskiego na Uniwersytecie Warszawskim. Po uzyskaniu stopnia docenta (1954) przejęła kierownictwo katedrą Archeologii Śródziemnomorskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim, sprawowane aż do 1978 r. W 1956 otrzymała tytuł profesora. Przez kilka kadencji przewodniczyła Radzie Naukowej Zakładu Archeologii Śródziemnomorskiej PAN w Warszawie. W latach 1936–1961 pracowała również w Muzeum Narodowym w Warszawie, kolejno jako: asystent, adiunkt, kustosz i kurator Zbiorów (później Galerii) Sztuki Starożytnej. Ponadto była komisarzem licznych wystaw sztuki antycznej w stołecznym Muzeum Narodowym. Uczestniczyła w powojennych wykopaliskowych pracach badawczych na Krymie (Mirmeki i Kalos Limen, 1956-59). W 1967 kierowała polską ekspedycją wykopaliskową w Palmyrze. Była członkiem krajowych i zagranicznych gremiów naukowych, m.in. Niemieckiego Instytutu Archeologicznego (DAI). Pochowana na warszawskim cmentarzu Powązkowskim.

Autorka licznych publikacji z zakresu sztuki starożytnej Grecji (w tym 4-tomowej Historii starożytnej sztuki greckiej oraz pierwszego polskiego całościowego opracowania tematu Lampki starożytne, 1955), w szczególności jednak dotyczących malarstwa wazowego – wśród nich Wazy greckie w Muzeum im. E. Majewskiego w Warszawie, 1936, pierwsza powojenna monografia-podręcznik Greckie malarstwo wazowe, 1966, a także istotny wkład 6 tomów polskich dla międzynarodowego „Corpus Vasorum Antiquorum”. Dorobek naukowy M. L. Bernhard obejmuje kilkadziesiąt prac z dziedziny historii sztuki i muzealnictwa (także w

czasopismach, m.in. „Meander”, „Archeologia”, „Biuletyn Historii Sztuki”, „Rocznik Historii Sztuki”) oraz materiały popularnonaukowe. Jako archeolog była autorką skryptu dla studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego – Archeologia Grecji (Kraków 1977). Zapoczątkowała i przygotowała pierwszą rodzimą publikację encyklopedyczną dotyczącą starożytności (Mała encyklopedia kultury świata antycznego, t. I, 1958). Współpracowała również z zagranicznymi wydawnictwami encyklopedycznymi.

Spis z natury

Spuścizna 171/1

Korespondencja. Listy (głównie) do Marii Bernhard, 1946 – 1964.

Spuścizna 171/2

Korespondencja. Listy (głównie) do Marii Bernhard, 1965 - 1970.

Spuścizna 171/3

Korespondencja. Listy (głównie) do Marii Bernhard, 1971 - 1973.

Spuścizna 171/4

Korespondencja. Listy (głównie) do Marii Bernhard, 1974 – 1980.

Spuścizna 171/5

Korespondencja. Listy (głównie) do Marii Bernhard, 1984 – 1987.

Spuścizna 171/6

Korespondencja. Listy (głównie) do Marii Bernhard, 1988 – 1994.

Spuścizna 171/7

Korespondencja. Listy od różnych nadawców, niedatowane.

Bilety wizytowe.

Spuścizna 171/8

Korespondencja. Listy do Marii Bernhard, A – P. (układ alfabetyczny)

Spuścizna 171/9

Korespondencja. Listy do Marii Bernhard, S - Z. (układ alfabetyczny).

Listy niepodzielone wg nadawców.

Zaproszenia.

Spuścizna 171/10

Materiały do prac naukowych.

Recenzje prac naukowych dokonane przez prof. Bernhard.

Materiały dotyczące tematu „Kraków 1968”.